

РІК ЗАРОДЖЕННЯ 1893.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
Виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
вже
"УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Всі листи, моні-ордери і чеків треба відправляти на адресу "СВОБОДА".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союзу

"SVOBODA"

Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIV.

ДЖЕРСИ СІТИ, Н. Д.Ж.,

четвер 30-го листопада 1916.

Ч. 144.

VOL. XXIV.

JERSEY CITY, N. J., Thursday, November 30, 1916. No. 144.

СОЮЗНІ ВІЙСКА 30 МІЛЬ ВІД БУКАРЕШТУ.

Болгарські війська здобули Джурджево. -- 1.600 полонених Румунів.

УТЕЧА РУМУНСЬКИХ ВЛАСТИЙ З БУКАРЕШТУ ДО ЯСІВ.

НІМЕЦЬКІ ЛІТАКИ В БІЛИЙ ДЕНЬ БОМБАРДУЮТЬ ЛОНДОН.

ВІЙНА З РУМУНІЄЮ:

СОЮЗНІ ВІЙСКА ЗАНЯЛИ АЛЕКСАНДРІЮ. — 1.600 ПОЛОНЕНИХ РУМУНІВ.

БЕРЛІН, 27. листопада. — Побідні війська Фалькенгайна і Макензена посувають ся без впину даліше наперед. Одна четверта часть Румуній надходить ся вже нині в руках союзних військ.

Союзні війська перейшли на цій лінії ріку Алоту. Рівночасно вдарила на Румунію армія під командуванн ген. Храфта на північний захід від Пітешти, а на південний захід від Букарешту війська Макензена заходили місто Александрію.

Недобиті румунські війська в західній Румунії ставлять денуди лише слабій опір. Небаром ціла Волощина буде очищена з румунських військ.

Вчора полонено 38 румунських офіцерів і поперх 1.600 жовнірів. Крім того в руки союзних військ попала велика воєнна добуча, яка складається ся головни з забобів збіжжя і нафти.

Урядовий звіт німецького генерального штабу звучить:

АРМІЯ ФАЛЬКЕНГАЙНА: Ціла оборона ліній румунських військ над рікою Алотою надходить ся в руках побідних союзних військ.

Німецькі австрійські війська під командуванн ген. Крафта перемогли боєву армію Румунин на північний захід від Пітешти і перейшли ріку Тополу (Домлян Алюти). В битві на схід від місцевости Титвені союзні війська полонили 10 румунських офіцерів і поперх 400 жовнірів та здобули 17 машинних крісел.

Над рікою Велеза союзні війська здобули місто Александрію.

Наші війська, які здобули Турну-Северін (над Дунаєм), гонять перед собою недобиті румунської армії, яка становила залогу в наддунайських містах. З румунських військ ставлять лише слабій беззаступний опір. Вчора полонено в ті околиці 28 румунських офіцерів і поперх 1.200 жовнірів. Воєнна добуча складається ся з 3 гармат, 27 возів з амуніцією і 800 возів з поживною та воєнними матеріалами.

БОЛГАРСЬКІ ВІЙСКА ЗДОБУЛИ ДЖУРДЖЕВО. — 30 МІЛЬ ДО БУКАРЕШТУ.

БЕРЛІН, 28. листопада. — Наступ союзних військ відбувається ся даліше з небувалом досі успіхом. Болгарські війська, які вчора здобули місто Джурджево, надходять ся вже у віддалі всего 30 миль від Букарешту.

Півково, яке заточують союзні війська з трох сторін Букарешту, чимраз більше стіснюється ся.

Головна сила армії Фалькенгайна, яка перейшла Алоту, приступила до переведення нових воєнних операцій в напрямі Букарешту.

На південний захід від Камполюнга здобули союзні війська місто Куртеа-де-Аргес і зближують ся скорим кроком до Пітешти.

Урядовий звіт німецького генерального штабу звучить:

АРМІЯ ФАЛЬКЕНГАЙНА: Дальший наступ наших військ в напрямі Букарешту відбувається ся досить правильно і наші війська займають даліше румунську територію.

Замок східної границі Семігороду, який виступав ся лише перестрїлжачою артилерією. Напад російських військ зостали відбиті.

Головна наша армія перейшла ріку Алоту і розпочала дальній воєнній операції. Місто Куртеа-де-Аргес надходить ся в наших руках.

Армія Макензена: Союзні війська переправили ся коло Русука на другий бег Дунаю і здобули місто Джурджево, потім посувають ся даліше на північ в напрямі Букарешту.

В Добруджі прийшло вчора лише до помешних боїв.

ОСТІД РУМУНСЬКОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА ПЕРЕНЕСЕНИЙ ДО ЯСІВ.

ПАРІЖ, 29. листопада. — З Букарешту доносять, що румунські держав-

здовк східної границі Семігороду), але те все замало. Росія мусить вислати сильну армію, щоб здержати наступ неприятелі і недопустити до унакду Букарешту.

Унакд Букарешту буде в першій мірі дуже тяжким моральним ударом для Англії, а це більше для Росії.

НАШОЮ ЗАДАЧЕЮ Є ЗНИЩИТИ РУМУНСЬКУ АРМІЮ. ЗАЯВИВ ФАЛЬКЕНГАЙН.

БЕРЛІН, 25. листопада. — Воєнний кореспондент Карло В. Акерман, який перебуває в чужинній квартирі Фалькенгайна, подає зміст своєї розмови з ген. Фалькенгайном і його штабом.

Нашою задачею є знизити румунську армію і се старатися ся зробити, як лише найбільше можемо, сказав нині до меча ген. Фалькенгайн, коли я запитав його кілька питань в справі великого наступу проти Румунії.

Наші летунки, говорив даліше Фалькенгайн, доносять нам, що всі румунські дороги переповнені людьми і возами, які втівають з Волощини через ріку Алоту. Се є страшна частина війни. Що жовніри мусять терпіти, се річ природна, бо се війна; але що їм і жінки мусять зносити тяжку нуж-

ду — се вже впрот страшне. Однак такий вибір зробила Румунія. Румунія задвоє бавила ся огнем і тепер пошекла ся.

За який час сподіваєте ся взяти Букарешт? запитав я генерала.

Чи ми візьмемо Букарешт? відповів сейчас генерал. Зовсім природно. Однак з хвилею, коли візьмемо місто, мусимо годувати його мешканців. Але ми тим не журимо ся; ми є жовніри. Нашою задачею є знизити румунську армію і се старатися ся виконати, як лише найбільше можемо.

Чи мого поставити це одно питання? запитав я генерала.

Генерал поглянув бистро на мене і притакнув головою.

Колі буде румунська армія знищена? запитав я.

Офіцери, які надходили ся тоді в головній квартирі, усміхнули ся, почувши мое питання. Генерал Фалькенгайн дав на се таку відповід:

Доц або сніг, один випадок на зельці, або щонебудь иншого може знизити у найбільшій пляні. Я беру вже участь у війні від двох і пів року. Нині мого сказати, що певною річю є хиба певеність. Про одно лише мого сказати як про річ зовсім певну, а іменіти те, що ми побидимо.

ВІЙНА З РОСІЄЮ:

НА СХІДНІЙ ФРОНТІ ПАНУЄ СПОКІЙ.

БЕРЛІН, 27. листопада. — Німецький рапорт звучить:

На східній фронті не займай жадні нові зміни.

ПЕТРОГРАД, 27. листопада. — Російський рапорт доносить:

Помешні відділи неприятеліської піхоти пробували над Стохолом зближити ся до наших станцій, але огонь наших гармат удержав їх зусула. В околиці Корингши (на захід від Лужка) неприятелі бомбардував наші станції при помочи газових бомб.

Коло Дзвничка (над Бистрицею) наші патрулі розізнали сильний відділ неприятеліської передової сторожи і взяли кількох жовнірів в полон.

ВІЙНА У ФРАНЦІЇ:

АНГЛІЦІ ПРИЗНАЮТЬ СЯ ДО НЕВДАЧІ У ФРАНЦІЇ.

БЕРЛІН, 27. листопада. — Лондонська часопись "Обсервер" зовсім отверто признає невдачу у наступі французько-англійських військ над рікою Сомою.

Згадана часопись подає між иншим оті спостереження:

Битва над Сомою є вже давно покинена. Подібно як свого часу в околиці Корингши, таксамо тепер битва над рікою Сомою остала бє найменшого впливу на загальне воєне положеннє. Німецькі війська мусять признати ся, бороли ся чудово, лише ніх колебелью давнійше. Ми надіємо ся, що тепер вже відіде необхідну охота говорити про демартизацію і брак відваги серед німецьких військ. Наші союзні війська не є в силі тепер перемогти німецької лінії. Тому ї нема найбільшого надї, щоб на сїм фронті до Різдва могли зайти ктєсь важний зміни.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ:

ІТАЛІЙЦІ ВТРАТИЛИ В ТРИПОЛІСІ 20.000 ЛЮДИЙ.

БЕРЛІН, 27. листопада. — З Царгороду доносять, що Італійці в Триполісі (Африка) потерпіли страшне поразеннє і втратили майже всі території, які здобули були перед 5 роками у війні з Туреччиною.

Зружені відділи, зложени з місцевого населення, під командування начальника арабського племенн, Галіф Бен-Асвара, вдарили на італійські війська і побили їх на голову. Вдалася перейшли транзію французької колонії Туніс, щоб вдертись на французькі війська, які стоять залозами по містах сєї колонії.

Втрати Італійців оцінюють найменше на 20.000 людий, причім не вчислено тих італійських жовнірів, які стояли залозою по річній містах, а яких врятує в полон.

Цілий Триполіс надходить ся нині знову в руках Турків. Італійці мають ся у своїм посіданні лише 5 бережних міст, які стоять під охороною італійських воєнних кораблів.

НА МОРІ:

В ОДНІЙ ДНІ ЗАТОПЛЕНО 14 КОРАБЛІВ НА 22.000 ТОН.

ЛОНДОН, 28. листопада. — На підставі звітів англійської адміністрації стверджує, що проектю вчерашнього дня підійшло до 14 кораблів більшого від торпед, було від підтоплених 14 затоплених кораблів представляє 22.444 тон мідіотн. Матеріяльна шкода у кораблях і наборі вносьть поперх 11 мільйонів доларів.

НІМЕЦЬКІ ЛІТАКИ В БІЛИЙ ДЕНЬ БОМБАРДУЮТЬ ЛОНДОН.

ЛОНДОН, 28. листопада. — Урядове доносьє звучить:

Нині рано ворожий літак бомбардував Лондон, кинувши 6 бомб на місто. Чотири зобор ранені, між тими одна тяжко. Матеріяльна шкода незначна.

ГОЛОВНИЙ ШЕФ ГЕЦЕНДОРФ ІМЕНОВАНИЙ ПОЛЕВИМ МАРШАЛКОМ.

БЕРЛІН, 28. листопада. — Генерал Франц Конрад фон Гецендорф, шеф головного австрійського штабу, зістав іменованим полевим маршалком.

Ген. Гецендорф займає становище шефа генерального штабу від початку війни.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ВОЄННИЙ КОРАБЕЛЬ ПО АВСТРІЙСЬКОМУ АМБАСАДОРА.

ВАШІНГТОН, 27. листопада. — Зазва англійського правительства, що не дасть дозволу на переїзд нового австрійського амбасадора, гр. Тарновському, викликала в тутешніх урядових кругах велике невдоволеннє; тимбільше, що американське правительство відносило ся до Англії з просьбою, щоб не робило трудностей щодо переїзду нового амбасадора.

Позиці з Лондону не нашію ще урядове повідомленнє про вороже становище Англії супроти сєї справи. В урядових кругах панує одна перенонанс, що в такому случаю американське правительство є готове вислати до Європи свій воєнний корабель для охорони австрійського амбасадора.

НОРВЕГІЯ УСТУПИЛА ПЕРЕД ЖАНДАРИМИ НІМЕЦЬЧИНИ.

ЛОНДОН, 28. листопада. — Останні звісти з Крістіанії доносьть, що норвежське правительство згодило ся на домаганія Німецьчини щодо свободи воєнних операцій при помочи підводних лодок, через котрих воно перше протестувало. Рівночасно з тою справою мають бути управлений також і економічні відносини між Німецьчиною а Норвегією.

ОСТОРОГА ПЕРЕД ВОЄННИМИ ПОЗИЧАМИ.

ВАШІНГТОН, 28. листопада. — Дирекція резервного федерального банку (заступає в Злучених Державах державний банк) видала остоорогу, щоб американоські банки не уділяли позичок воєнним державам без певного забезпечення. Ходить чутка, що на найближшій сесії конгресу буде в сій справі внесенний окремий законопроект.

Колі взяти від уягу всі ті користі, які у Н. Союз дає своїм членам, то його треба вважати за найкращу організацію не лише між українськими, але і між чужими організаціями.

Адреса:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION,
P. O. Box 76,
Jersey City, N. J.

"СВОБОДА" (LIBERTY)
 the Ukrainian newspaper
 published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Established 1893.
JOSEPH STETKEWICZ, editor
 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
ANDREW BAWKA, manager
 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.
СВОБОДА
 В ЗЕРКАЛАХ
 \$2.50 за рік
 \$1.25 на 6 місяців
 \$0.50 на 3 місяці
 В Україні
 \$1.00 на рік
 \$0.50 на 6 місяців
 \$0.25 на 3 місяці
 Подорожувати з нами
 \$1.00 на рік
 \$0.50 на 6 місяців
 \$0.25 на 3 місяці
 На новий зміст адреси платити по 5 центів.
 Адреса: СВОБОДА, 83-й Гранд-стріт, Джерсі-Сіті, Нью-Джерсі.
 Всі листи писати і чекати відповіді на адресу "СВОБОДА".
 При відсиланні замовлень вказати додержати номеру 466.
 Число телефонів 498 Jersey City.
 На всі отримані повідомлення в "СВОБОДУ", редакція відповідає. — Грошей не вимагає.

Причини виступу У. Н. Союзу з Федерації.

VII.

Ардан, Ревюк, Цеглинський і тов.

Хто хоч трохи приглядає в останній році роботи п. Ардана і його компанії, мусить зауважити, що ціла його "політика" була досить дуже невправна. Також привадила ся вона і в редакцію "Народної Воли" і в нутрі організації Руського Народного Союзу і Федерації. Чим більше було до конвенції Руського Народного Союзу, тим більше неспокійним був п. Ардан. Вибори могли вийти некорисно і п. Ардан міг легко опинити ся на леді.

Треба було передієм шукати ріжних способів, аби, оскільки се можливо, забезпечити собі вплив на конвенції і перевести те, що він уже заздалегідь був собі уложив. З другої одної сторони шукав п. Ардан способів, аби себе якось забезпечити на случай пільковиті програми. Бо й таке могло стати ся.

Користуюся з того, що "Свобода" виступала проти діяльності бл. п. епископа Ортинського, п. Ардан почав вести з деякими священниками переговори в справі спільної боротьби проти У. Н. Союзу і "Свободи". А що епископ Ортинський і "Америка" виступали зовсім ворожо проти Федерації, а Ардан не хотів через Федерацію зрадити собі епископа і деяких духовників.

Він старав ся о те, щоби Федерація спала. Се було причиною, дякуючи п. Ардану, будучи головою виконувального комітету Федерації, не склавши ani одного засідання за цілих дев'ять місяців свого урядованя. Він звичайно складав вину на свою роботу, або брак часу.

За те, коли номер епископа Ортинського, п. Ардан вивів ся до Філадельфії, де перебув кілька днів. Той час став ся п. Ардан використати для своїх приватних цілей. Від рана до пізної ночі вчив ся в ріжні нарادی. Ці соціалісти п. Ардан став вихваляти побожним кореспондентом від журналу і редактором книжки п. з. "Життя і смерть і похорони С. С. Ортинського, першого греко-католицького єпископа в Злучених Державах Північної Америки".

Ходить чуток, що п. Ардан обіцяв навіть на похорони спокнувати свої давні грихи за ціну привернення йому гідності священника.

Тимчасом надійшла конвенція П. Н. Союзу. Загальне, безсересне і тайне голосування по віддачі в справі вибору урядників не випало так, як сего собі бажав п. Ардан. Перші ці наради промунули на сварні. Показалося було критично. Але від того голова п. Ардана і по що п. Ардан сироводав п. С. Сичинського до Америки? Завів ся на конвенції п. Сичинський в асистенті п. Миколи Цеглинського. Вони сповнили цю роль приказ п. Ардана, а в нагороду до делегатів на внесенє п. Зялатинського іменували ш. М. Сичинського і Миколи Цеглинського першими почетними членами П. Н. Союзу. Щоби відвлячити ся знову п. Зялатинському, п. Сичинський поставив його кандидатуру на президентів П. Н. Союзу. Щоби це лише замаркувати патріотичним коївенції, ухвалено на внесенє п. М. Цеглинського вилатити з каси П. Н. Союзу 1,000 доларів на яєсь швайцарське видвигнуток. (В дніості П. Н. Союзу вилатили лише 100 доларів, які п. М. Цеглинський був вислати до Швайцарії). П. Ардан відігнув трохи робіт, але не на довго. Конвенція не хотіла ухвалити нової системи, а тут стейфів влади натискали. По волі чи по неволі п. Ардан почав готувати ся до реформи. Реформа має увійти в яєсь з днем 1. січня 1917 р. Треба було звести членів чмось затуманити і відвернути їх увагу від реформи, щоби не перевести її після власної вигоди. Чи се удасть ся і чи се піде так, як собі п.

Коли приїхав п. Цеглинський до Злучених Держав? В який спосіб дістав ся через море? (В теперішніх часах відбуваючи ся дуже строгі ревізії щодо подорожних, а п. Цеглинський з австрійських півданив). Хто його вислат? В який ціди? — Отсе питання, які кождому приходили на гадку з того хвилею, коли часописи подали вістку про приїзд "нашого делегата".

П. Цеглинський пробув до Злучених Держав в місяці марті с. р. Його перший публічний виступ був в візу в Нью-Йорку, яке відбуло ся 1. цвітня с. р. Від того часу до нині п. Цеглинський ходить по відах Федерації, що по нинішній день загальне не знає, хто с. п. Цеглинський і кого він заступає. На початку свого приїзду заявив п. Цеглинський, що він є делегатом групи швайцарських Українців. Колиж почали його ближше дошугувати ся, п. Цеглинський заявив, що він приїхав на власну руку і не є обов'язаний сказати, хто він і дякуючи він тут приїхав. А коли отся безлічність п. Цеглинського викликала серед тих, котрі його питали, слушне обуренє, п. Сичинський заявив, що за нього ручити. І по нинішній день приїждє п. Цеглинського і його делегатовство остали ся для України в Америці тайною. П. Цеглинський не зрадив сеї тайни навіть тоді, коли його покликало на секретаря Федерації і відано йому провід у тім товаристві.

А тимчасом почали надходити зі Швайцарії ріжні вісті про п. Цеглинського. З кінем місяця жовтня с. р. де-

які українські часописи у Злучених Державах і Канаді одержали відозви від загаломко: "Отвертий лист до українського громадянства (Злучених Держав і Канади в справі п. Миколи Цеглинського)". Відозви видали товариствами "Українська Громада" в Женеві (Швайцарія), якого членом був колець п. М. Цеглинський і з якого він виступив, щоби ухилити ся від мирового суду, який в його справі зарадило. Заміти піднесені проти п. Цеглинського в тім отвертій листі с. відозви п. Цеглинському, і помімо того, що сеї отвертій лист був надрукований в соціалістичній часописі "Робітничий Слово", яке виходить в Торонто (Канада), п. Цеглинський мовчить і не відповідає. Мовчить про се і "Народна Воля" і п. Сичинський, який ручив за п. Цеглинського.

В справі п. Цеглинського надійшли також вісті зі Швайцарії в приватних листах від знамих нам лично осіб, які дивують ся легкомудрості американських Українців, котрі не провірили справу п. Цеглинського, віддаючи йому політичний провід над собою.

До сеї справи повіреноме це швайцарське. Ми зажадали в справі п. М. Цеглинського се деяких ближних інформацій, а коли їх одержимо, подамо їх до відозви загалу.

Однак і ті вісті, які ми досі одержали, вистарають новий для нас, аби не мати нічого спільного з політичною діяльністю п. Цеглинського.

З біжучої хвилі.

Часопис "Недзельний Кур'єр Польщі" (виходить у Милкові, Віс.) помістив у 328. числі (з 26. надодіста 1916) передозви п. з. "Що нам Німець дає". У тій редакційній статі нападєть ся дуже остро на Німців за їх прокламцію "незалежної Польщі", а найбільше за те, що "Галичина має бути на вічні часи австрійською" і що "Литва має мати самоуправу".

Знаючи як сід усіх тих Полків, котрі за відбування польської держави "падають плащем переміжним цисарєм, шдують його по руках, по колінах, по чоботах", "Кур'єр Польський" пише від себе ось-такі заву:

Ми не хочемо малеької часті вкраденої землі польської. Ми хочемо цілої Польщі. Ми не хочемо бути довіче підданіми ан Москалеві, ан Австрійцям, а німеччєм наїтриємо ворогоми — Німцєм. Ми хочемо Польщі зовсім незалежної. А передієм хочемо Польщі цілої, від Карпат до Балтики, від границь Бранденбурґа і Померанії до границь Польщі. Ми хочемо Польщі правдивої і польської, а не паперової і німецької!

Не знати, що сказав би автор повисших стрічок, як би йому хто поставив ось-такі питання:

Ви кажете, що ті землі, які тепер Німеччина й Австрія оголошили Польським Королівством, с. землями вкраденими. (Від кого вкраденими: від Росії чи від вас?). А як же ви наважєте східну Галичину, замешкану споконвіку Українцями, котру ви хочете прилучити до своєї історичної Польщі? Скажіть: чи з доброї волі східна Галичина опинилась була у ваших руках? Чи не, "огнем і мечем" прилучили ви її були до своєї держави? Чи та земля, земля українська, не є вкрадена вами?

Не хочете, панове Полки, бути довіче підданіми ан Москалеві, ан Австрійцям, ан Німцєм. А чому ви, панове Полки, виходите з ріжновань, а навіть нападаєте не раз у окажному злуку, коли з тут України почуєте слова: "Не пора Москалеві й Ляхам слонувати"? Чи думаєте може, що Українцєм легше приходиться ся слугувати Польцям, ніж вам Москалеві, Австрійцям або Німцєм?

Ми дуже радо подимо ся на те, щоби Полки були панами на своїй землі, але: від Карпат аж по Сян, геть-геть на північ — се наше, а ті посує ся, Ляхе!

З Вашингтону доносять під датою 27. надодіста б. р.:

Польський "Комітет Оборони Народної" в Шікаго вислав до німецького амбасадора, графа Бернсторфа, писемо, у яким він вимагає говорити:

"Ми віримо твердо, що прокламове незалежності той частини Польщі, яка донедавна була під владою Росії, дає яєсь доказ, що кров, пролита німецькими жовнірами і польськими загонярами в боротьбі проти спільного ворога, не тільки принесла побуду, але також дає початок новій ері в розв'язанню польського питання, положивши угольний камінь під триваллий мир в Європі і спричинивши сердечні взаємини між союзними народами".

В шікагоєвськй "Дзєнніку Звінозювськй" є поміщений передеру отвіз часописи "Нашушта". Часописець "Нашушта" є організм галицько-польської соціал-демократичної партії і виходить сяло в Кракові. Із деяких слів той ста-

виступає проти діяльності бл. п. епископа Ортинського, п. Ардан почав вести з деякими священниками переговори в справі спільної боротьби проти У. Н. Союзу і "Свободи". А що епископ Ортинський і "Америка" виступали зовсім ворожо проти Федерації, а Ардан не хотів через Федерацію зрадити собі епископа і деяких духовників.

Він старав ся о те, щоби Федерація спала. Се було причиною, дякуючи п. Ардану, будучи головою виконувального комітету Федерації, не склавши ani одного засідання за цілих дев'ять місяців свого урядованя. Він звичайно складав вину на свою роботу, або брак часу.

За те, коли номер епископа Ортинського, п. Ардан вивів ся до Філадельфії, де перебув кілька днів. Той час став ся п. Ардан використати для своїх приватних цілей. Від рана до пізної ночі вчив ся в ріжні нарادی. Ці соціалісти п. Ардан став вихваляти побожним кореспондентом від журналу і редактором книжки п. з. "Життя і смерть і похорони С. С. Ортинського, першого греко-католицького єпископа в Злучених Державах Північної Америки".

Ходить чуток, що п. Ардан обіцяв навіть на похорони спокнувати свої давні грихи за ціну привернення йому гідності священника.

Тимчасом надійшла конвенція П. Н. Союзу. Загальне, безсересне і тайне голосування по віддачі в справі вибору урядників не випало так, як сего собі бажав п. Ардан. Перші ці наради промунули на сварні. Показалося було критично. Але від того голова п. Ардана і по що п. Ардан сироводав п. С. Сичинського до Америки? Завів ся на конвенції п. Сичинський в асистенті п. Миколи Цеглинського. Вони сповнили цю роль приказ п. Ардана, а в нагороду до делегатів на внесенє п. Зялатинського іменували ш. М. Сичинського і Миколи Цеглинського першими почетними членами П. Н. Союзу. Щоби відвлячити ся знову п. Зялатинському, п. Сичинський поставив його кандидатуру на президентів П. Н. Союзу. Щоби це лише замаркувати патріотичним коївенції, ухвалено на внесенє п. М. Цеглинського вилатити з каси П. Н. Союзу 1,000 доларів на яєсь швайцарське видвигнуток. (В дніості П. Н. Союзу вилатили лише 100 доларів, які п. М. Цеглинський був вислати до Швайцарії). П. Ардан відігнув трохи робіт, але не на довго. Конвенція не хотіла ухвалити нової системи, а тут стейфів влади натискали. По волі чи по неволі п. Ардан почав готувати ся до реформи. Реформа має увійти в яєсь з днем 1. січня 1917 р. Треба було звести членів чмось затуманити і відвернути їх увагу від реформи, щоби не перевести її після власної вигоди. Чи се удасть ся і чи се піде так, як собі п.

Ардан уложив; покаже недалека будучність.

Треба було, як сказано, затуманити і якийсь спосіб своїх членів. П. Ардан дуже добре знає, що "Свобода" зможе багато пошкодити його намірам, і тому треба було киче напасти на редакторів "Свободи" і на урядників У. Н. Союзу.

Щоби осантути свою цілі, заірап п. Ардан до свого воя найперше п. Ревюка, а відтак п. Сичинського і Цеглинського. (Про взаїмне відношенє тих панів між собою поговоримо киче окремо). Роботу, до якої їх навито, сповнюють вони й до сеї пори вірно і точно після вказівок і приказів свого майстра, п. Ардана. Тому то і всі наводи чи то на редакторів "Свободи" чи на урядників У. Н. Союзу були друковані майже виключно в "Народній Волі".

Заходять питання, дякуючи сї панове згодили ся пійти на службу п. Ардана? Яка була причина сеї?

За причинами не треба довог і шукати. І Ардан і Сичинський і Ревюк і Цеглинський — всі вони однакових партійних переконань, всі вони едіціалісти. Але сего замаю. У них була, а може ще й тепєр с, також сильна орієнтація політична. Крім того лучать їх ріжні взаїмні зобов'язаня, спільна ненависть і сильне бажанє пімсти на тих, що відважили ся вказати на шкідливий напрям їх роботи і звернути на се увагу нашого загалу.

Головні заклиди проти "Свободи" і урядників У. Н. Союзу, які вже від року товчуть ся на сторінках "Народної Воли" в ріжних формах, з підписами і без підписів авторів, се: австрійсьтво "Свободи" і "Американо-українське Юро". Отсе дві справи, які не дають спокійно спати тим панам, які беззастовно грукоту їх совість і не позволяють їм брати ся до жадної роботи.

Як відносив ся п. Сичинський до У. Н. Союзу і "Свободи", про те ми писали в останнім числі нашої часописи.

А тепєр ще кілька слів про відношенє ш. Ревюка і Цеглинського до У. Н. Союзу і "Свободи".

П. Ревюк від часу, коли покінчив в минулому році співробітництво при "Народній Волі", удавав приятеля "Свободи" і У. Н. Союзу. Як довго п. Ревюк діставав від "Свободи" роботу, так довго удавав приятеля. За гроші потрафив п. Ревюк писати навіть статі проти Руського Народного Союзу, при котрим нині працює знова як співредактор "Народної Воли", але в характері нью-йоркського кореспондента. П. Ревюк є автором "сладких" статей про нью-йоркський "Народний Дім", про "Свободу" і У. Н. Союз, якими від довгого часу є переносним сторінку "Народної Воли". Ненависть і бажанє пімсти проти У. Н. Союзу і "Свободи" зродили ся у п. Ревюка тоді, коли йому не віддано ладженє калєндаря У. Н. Союзу на 1917 рік.

Се на раз вистарає, щоби пізнати ближнє характер сеї людини.

Вороже становище супроти "Свободи" займав також і швайцарський делегат, п. М. Цеглинський, "Свобода" іменно не хотіла признати його за автор, дєлятесть" і посміла закидати його ширєше русофільства.

П. Микола Цеглинський приїхав до Злучених Держав за гроші, які сповістач вислав йому п. Сичинський з Фонду оборони М. Сичинського. Чи п. Цеглинський приїхав за власної волі, чи на бажанє п. Сичинського, се вже є їх тайною...

не спускає з уваги також західних берегів Злучених Держав.

Карна експедиція до Мексика коштувала дуже багато, але скінчилась ся нещасливо — політика Злучених Держав зстала побита. Побачила се Англія і зрозуміла, що навіть для власної оборони Злучених Держав не мають відновити сил і приготувань. Англіє се якраз на руку і вона немічність Злучених Держав при найближній нагоді використає.

ІВАН ФРАНКО.

ОТСЕЙ МАЛЕНЬКИЙ ІНСТРУМЕНТ...

Холодний та блискучий...
 Один кивок... один момент...
 І крові кляти кинувши...
 Лезенський крик: безсерний шент,
 А там — послил послил...
 Отсе весь кіл: отсе рєшєт!
 На весь мій бій безмірний.

В отсей малеький інструмент
 Кляти малеького кудло,
 І замсьєт лобом на момент
 Його до серця туюло.
 Один кивок... лєгєнний гук,
 Нєнаєє свічка злута,
 І він з моїх упає рука,
 І мене спадуть пуга.

Один момент — хижаб се грїх?
 І по що так страждати?
 Марний коментар, пустий оріх,
 То й по що задушати?
 Яєдо замєрло... гєтє марну,
 Порожню лавушину!
 Один кивок! За мить одну
 На віки я спочину.

ЛИСТ З НЕВОЛІ.

(Лист Яєн Баран до Цеглинського, Яєн Беренєм, члену п. лєвонєв в Росії, до якого писавєє Павло Баран з Гєлєсінє по Тусков, Н. П.).

Авєлєсарєв, 20. жовтєня 1916.

Дорогі мої Братчики!

Вєлєка радєсть огорнула мене, коли я довідає ся через Ваш лист, що Ви одержали від мене три постворґа. Лист і гроші я від Вас одержав 26. жовтєня, за що сердечєно Вам дякую. Я радєлю, що Ви жистє і те на волі, а я нещасливий вік свій коротаю в російській неволі. Нічого не виджу, нічого не знаю, нічого не чує; виждє неволя і неволи тут для нас. Я, дякувати Богу, здоровий, але жистє мє сумне і гірко я заплакав над Вашим листом. За Вашу поміч я ще радє дякую, бо ми тут гірко будємо. Нас тут є багато і всі ми бідні та нуєдєни.

Я до мого дістає лист. Моя жінка одорова. Корову вєзля. Твоє і Дмитрова жінка, також одорова. Писали, який там великий переполох. Мушєн нема, ріжні кровю пошавали, могила коло могили. Мій брат Микола також половеєний, але до нього я не знаю адреси. Як дістану його адресу, то і Вам переддам. Відішлите зарєз, бо тут велика нудьга. Гоголєстєє крєвєним, що тут є нас багато таких нещасних, а Вас там є багато, то не даєте нам тут загнєти; поратуйте нас.

Бажам Вам щастє і здоров'я. Дай Боже, на нашій Україні се побачити ся!
 — Ваш брат, Яєн Баран.

виступає проти діяльності бл. п. епископа Ортинського, п. Ардан почав вести з деякими священниками переговори в справі спільної боротьби проти У. Н. Союзу і "Свободи". А що епископ Ортинський і "Америка" виступали зовсім ворожо проти Федерації, а Ардан не хотів через Федерацію зрадити собі епископа і деяких духовників.

Він старав ся о те, щоби Федерація спала. Се було причиною, дякуючи п. Ардану, будучи головою виконувального комітету Федерації, не склавши ani одного засідання за цілих дев'ять місяців свого урядованя. Він звичайно складав вину на свою роботу, або брак часу.

За те, коли номер епископа Ортинського, п. Ардан вивів ся до Філадельфії, де перебув кілька днів. Той час став ся п. Ардан використати для своїх приватних цілей. Від рана до пізної ночі вчив ся в ріжні нарادی. Ці соціалісти п. Ардан став вихваляти побожним кореспондентом від журналу і редактором книжки п. з. "Життя і смерть і похорони С. С. Ортинського, першого греко-католицького єпископа в Злучених Державах Північної Америки".

Ходить чуток, що п. Ардан обіцяв навіть на похорони спокнувати свої давні грихи за ціну привернення йому гідності священника.

Тимчасом надійшла конвенція П. Н. Союзу. Загальне, безсересне і тайне голосування по віддачі в справі вибору урядників не випало так, як сего собі бажав п. Ардан. Перші ці наради промунули на сварні. Показалося було критично. Але від того голова п. Ардана і по що п. Ардан сироводав п. С. Сичинського до Америки? Завів ся на конвенції п. Сичинський в асистенті п. Миколи Цеглинського. Вони сповнили цю роль приказ п. Ардана, а в нагороду до делегатів на внесенє п. Зялатинського іменували ш. М. Сичинського і Миколи Цеглинського першими почетними членами П. Н. Союзу. Щоби відвлячити ся знову п. Зялатинському, п. Сичинський поставив його кандидатуру на президентів П. Н. Союзу. Щоби це лише замаркувати патріотичним коївенції, ухвалено на внесенє п. М. Цеглинського вилатити з каси П. Н. Союзу 1,000 доларів на яєсь швайцарське видвигнуток. (В дніості П. Н. Союзу вилатили лише 100 доларів, які п. М. Цеглинський був вислати до Швайцарії). П. Ардан відігнув трохи робіт, але не на довго. Конвенція не хотіла ухвалити нової системи, а тут стейфів влади натискали. По волі чи по неволі п. Ардан почав готувати ся до реформи. Реформа має увійти в яєсь з днем 1. січня 1917 р. Треба було звести членів чмось затуманити і відвернути їх увагу від реформи, щоби не перевести її після власної вигоди. Чи се удасть ся і чи се піде так, як собі п.

виступає проти діяльності бл. п. епископа Ортинського, п. Ардан почав вести з деякими священниками переговори в справі спільної боротьби проти У. Н. Союзу і "Свободи". А що епископ Ортинський і "Америка" виступали зовсім ворожо проти Федерації, а Ардан не хотів через Федерацію зрадити собі епископа і деяких духовників.

Він старав ся о те, щоби Федерація спала. Се було причиною, дякуючи п. Ардану, будучи головою виконувального комітету Федерації, не склавши ani одного засідання за цілих дев'ять місяців свого урядованя. Він звичайно складав вину на свою роботу, або брак часу.

За те, коли номер епископа Ортинського, п. Ардан вивів ся до Філадельфії, де перебув кілька днів. Той час став ся п. Ардан використати для своїх приватних цілей. Від рана до пізної ночі вчив ся в ріжні нарادی. Ці соціалісти п. Ардан став вихваляти побожним кореспондентом від журналу і редактором книжки п. з. "Життя і смерть і похорони С. С. Ортинського, першого греко-католицького єпископа в Злучених Державах Північної Америки".

Ходить чуток, що п. Ардан обіцяв навіть на похорони спокнувати свої давні грихи за ціну привернення йому гідності священника.

Тимчасом надійшла конвенція П. Н. Союзу. Загальне, безсересне і тайне голосування по віддачі в справі вибору урядників не випало так, як сего собі бажав п. Ардан. Перші ці наради промунули на сварні. Показалося було критично. Але від того голова п. Ардана і по що п. Ардан сироводав п. С. Сичинського до Америки? Завів ся на конвенції п. Сичинський в асистенті п. Миколи Цеглинського. Вони сповнили цю роль приказ п. Ардана, а в нагороду до делегатів на внесенє п. Зялатинського іменували ш. М. Сичинського і Миколи Цеглинського першими почетними членами П. Н. Союзу. Щоби відвлячити ся знову п. Зялатинському, п. Сичинський поставив його кандидатуру на президентів П. Н. Союзу. Щоби це лише замаркувати патріотичним коївенції, ухвалено на внесенє п. М. Цеглинського вилатити з каси П. Н. Союзу 1,000 доларів на яєсь швайцарське видвигнуток. (В дніості П. Н. Союзу вилатили лише 100 доларів, які п. М. Цеглинський був вислати до Швайцарії). П. Ардан відігнув трохи робіт, але не на довго. Конвенція не хотіла ухвалити нової системи, а тут стейфів влади натискали. По волі чи по неволі п. Ардан почав готувати ся до реформи. Реформа має увійти в яєсь з днем 1. січня 1917 р. Треба було звести членів чмось затуманити і відвернути їх увагу від реформи, щоби не перевести її після власної вигоди. Чи се удасть ся і чи се піде так, як собі п.

виступає проти діяльності бл. п. епископа Ортинського, п. Ардан почав вести з деякими священниками переговори в справі спільної боротьби проти У. Н. Союзу і "Свободи". А що епископ Ортинський і "Америка" виступали зовсім ворожо проти Федерації, а Ардан не хотів через Федерацію зрадити собі епископа і деяких духовників.

Він старав ся о те, щоби Федерація спала. Се було причиною, дякуючи п. Ардану, будучи головою виконувального комітету Федерації, не склавши ani одного засідання за цілих дев'ять місяців свого урядованя. Він звичайно складав вину на свою роботу, або брак часу.

За те, коли номер епископа Ортинського, п. Ардан вивів ся до Філадельфії, де перебув кілька днів. Той час став ся п. Ардан використати для своїх приватних цілей. Від рана до пізної ночі вчив ся в ріжні нарادی. Ці соціалісти п. Ардан став вихваляти побожним кореспондентом від журналу і редактором книжки п. з. "Життя і смерть і похорони С. С. Ортинського, першого греко-католицького єпископа в Злучених Державах Північної Америки".

Ходить чуток, що п. Ардан обіцяв навіть на похорони спокнувати свої давні грихи за ціну привернення йому гідності священника.

Тимчасом надійшла конвенція П. Н. Союзу. Загальне, безсересне і тайне голосування по віддачі в справі вибору урядників не випало так, як сего собі бажав п. Ардан. Перші ці наради промунули на сварні. Показалося було критично. Але від того голова п. Ардана і по що п. Ардан сироводав п. С. Сичинського до Америки? Завів ся на конвенції п. Сичинський в асистенті п. Миколи Цеглинського. Вони сповнили цю роль приказ п. Ардана, а в нагороду до делегатів на внесенє п. Зялатинського іменували ш. М. Сичинського і Миколи Цеглинського першими почетними членами П. Н. Союзу. Щоби відвлячити ся знову п. Зялатинському, п. Сичинський поставив його кандидатуру на президентів П. Н. Союзу. Щоби це лише замаркувати патріотичним коївенції, ухвалено на внесенє п. М. Цеглинського вилатити з каси П. Н. Союзу 1,000 доларів на яєсь швайцарське видвигнуток. (В дніості П. Н. Союзу вилатили лише 100 доларів, які п. М. Цеглинський був вислати до Швайцарії). П. Ардан відігнув трохи робіт, але не на довго. Конвенція не хотіла ухвалити нової системи, а тут стейфів влади натискали. По волі чи по неволі п. Ардан почав готувати ся до реформи. Реформа має увійти в яєсь з днем 1. січня 1917 р. Треба було звести членів чмось затуманити і відвернути їх увагу від реформи, щоби не перевести її після власної вигоди. Чи се удасть ся і чи се піде так, як собі п.

виступає проти діяльності бл. п. епископа Ортинського, п. Ардан почав вести з деякими священниками переговори в справі спільної боротьби проти У. Н. Союзу і "Свободи". А що епископ Ортинський і "Америка" виступали зовсім ворожо проти Федерації, а Ардан не хотів через Федерацію зрадити собі епископа і деяких духовників.

Він старав ся о те, щоби Федерація спала. Се було причиною, дякуючи п. Ардану, будучи головою виконувального комітету Федерації, не склавши ani одного засідання за цілих дев'ять місяців свого урядованя. Він звичайно складав вину на свою роботу, або брак часу.

За те, коли номер епископа Ортинського, п. Ардан вивів ся до Філадельфії, де перебув кілька днів. Той час став ся п. Ардан використати для своїх приватних цілей. Від рана до пізної ночі вчив ся в ріжні нарادی. Ці соціалісти п. Ардан став вихваляти побожним кореспондентом від журналу і редактором книжки п. з. "Життя і смерть і похорони С. С. Ортинського, першого греко-католицького єпископа в Злучених Державах Північної Америки".

Ходить чуток, що п. Ардан обіцяв навіть на похорони спокнувати свої давні грихи за ціну привернення йому гідності священника.

Тимчасом надійшла конвенція П. Н. Союзу. Загальне, безсересне і тайне голосування по віддачі в справі вибору урядників не випало так, як сего собі бажав п. Ардан. Перші ці наради промунули на сварні. Показалося було критично. Але від того голова п. Ардана і по що п. Ардан сироводав п. С. Сичинського до Америки? Завів ся на конвенції п. Сичинський в асистенті п. Миколи Цеглинського. Вони сповнили цю роль приказ п. Ардана, а в нагороду до делегатів на внесенє п. Зялатинського іменували ш. М. Сичинського і Миколи Цеглинського першими почетними членами П. Н. Союзу. Щоби відвлячити ся знову п. Зялатинському, п. Сичинський поставив його кандидатуру на президентів П. Н. Союзу. Щоби це лише замаркувати патріотичним коївенції, ухвалено на внесенє п. М. Цеглинського вилатити з каси П. Н. Союзу 1,000 доларів на яєсь швайцарське видвигнуток. (В дніості П. Н. Союзу вилатили лише 100 доларів, які п. М. Цеглинський був вислати до Швайцарії). П. Ардан відігнув трохи робіт, але не на довго. Конвенція не хотіла ухвалити нової системи, а тут стейфів влади натискали. По волі чи по неволі п. Ардан почав готувати ся до реформи. Реформа має увійти в яєсь з днем 1. січня 1917 р. Треба було звести членів чмось затуманити і відвернути їх увагу від реформи, щоби не перевести її після власної вигоди. Чи се удасть ся і чи се піде так, як собі п.

виступає проти діяльності бл. п. епископа Ортинського, п. Ардан почав вести з деякими священниками переговори в справі спільної боротьби проти У. Н. Союзу і "Свободи". А що епископ Ортинський і "Америка" виступали зовсім ворожо проти Федерації, а Ардан не хотів через Федерацію зрадити собі епископа і деяких духовників.

Він старав ся о те, щоби Федерація спала. Се було причиною, дякуючи п. Ардану, будучи головою виконувального комітету Федерації, не склавши ani одного засідання за цілих дев'ять місяців свого урядованя. Він звичайно складав вину на свою роботу, або брак часу.

За те, коли номер епископа Ортинського, п. Ардан вивів ся до Філадельфії, де перебув кілька днів. Той час став ся п. Ардан використати для своїх приватних цілей. Від рана до пізної ночі вчив ся в ріжні нарادی. Ці соціалісти п. Ардан став вихваляти побожним кореспондентом від журналу і редактором книжки п. з. "Життя і смерть і похорони С. С. Ортинського, першого греко-католицького єпископа в Злучених Державах Північної Америки".

Ходить чуток, що п. Ардан обіцяв навіть на похорони спокнувати свої давні грихи за ціну привернення йому гідності священника.

Тимчасом надійшла конвенція П. Н. Союзу. Загальне, безсересне і тайне голосування по віддачі в справі вибору урядників не випало так, як сего собі бажав п. Ардан. Перші ці наради промунули на сварні. Показалося було критично. Але від того голова п. Ардана і по що п. Ардан сироводав п. С. Сичинського до Америки? Завів ся на конвенції п. Сичинський в асистенті п. Миколи Цеглинського. Вони сповнили цю роль приказ п. Ардана, а в нагороду до делегатів на внесенє п. Зялатинського іменували ш. М. Сичинського і Миколи Цеглинського першими почетними членами П. Н. Союзу. Щоби відвлячити ся знову п. Зялатинському, п. Сичинський поставив його кандидатуру на президентів П. Н. Союзу. Щоби це лише замаркувати патріотичним коївенції, ухвалено на внесенє п. М. Цеглинського вилатити з каси П. Н. Союзу 1,000 доларів на яєсь швайцарське видвигнуток. (В дніості П. Н. Союзу вилатили лише 100 доларів, які п. М. Цеглинський був вислати до Швайцарії). П. Ардан відігнув трохи робіт, але не на довго. Конвенція не хотіла ухвалити нової системи, а тут стейфів влади натискали. По волі чи по неволі п. Ардан почав готувати ся до ре

